

РОЗДІЛ XX. ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Підрозділ 1. Особливості справляння податку на доходи фізичних осіб

1. Податок на доходи фізичних осіб, нарахований, але не сплачений податковим агентом до бюджету всупереч порядку, що діяв до набрання чинності цим Кодексом, на дату набрання чинності цим Кодексом вважається податковим боргом за узгодженим податковим зобов'язанням та підлягає відображенню у податковому розрахунку за результатами першого звітного кварталу, протягом якого набирає чинності цей Кодекс, а також стягується з податкового агента із застосуванням заходів відповідальності, передбачених цим Кодексом.

2. Інвестиційний збиток, отриманий платником податку на доходи фізичних осіб на 1 січня року набрання чинності цим Кодексом, враховується при обчисленні інвестиційного прибутку, отриманого за операціями з цінними паперами чи деривативами, що перебувають в обігу на організованому ринку цінних паперів, починаючи з результатів за такий рік у частині збитків, понесених внаслідок продажу інвестиційних активів через професійних торговців цінними паперами. Обов'язок документального підтвердження розміру зазначених збитків покладається на платника податку.

3. Не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб кошти, що сплачені за роботи та/або послуги, виконані та надані на території України або за її межами у період проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, зокрема (але не виключно) у вигляді заробітної плати, відшкодування видатків та добових таким особам (крім резидентів України незалежно від їх участі у проведенні зазначеного чемпіонату):

представникам або посадовим особам асоціацій – членів УЄФА;

членам делегацій, що беруть участь у чемпіонаті, у тому числі членам команд, які здобули право на участь у чемпіонаті;

фізичним особам, акредитованим УЄФА.

Дохід інших нерезидентів, отриманий у період проведення чемпіонату із джерел походження з України, підлягає оподаткуванню на загальних підставах з урахуванням положень міжнародних договорів України про усунення подвійного оподаткування доходів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

4. До 1 січня 2012 року не підлягають оподаткуванню податком на доходи фізичних осіб кошти, що відповідно до Закону України "Про проведення експерименту у житловому будівництві на базі холдингової компанії "Київміськбуд" виплачуються фізичним особам згідно з договорами

довірчого управління, укладеними з учасниками фондів банківського управління, та договорами пенсійних вкладів, укладеними в період проведення такого експерименту (за винятком випадків, коли кошти знімаються такими фізичними особами з порушенням умов відповідно пенсійного вкладу або фонду банківського управління).

Встановити, що на період, визначений Законом України "Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії "Київміськбуд" не підлягають оподаткуванню цим податком (не відображаються в його річній податковій декларації) та не включаються до складу загального місячного або річного оподатковуваного доходу платника податку в межах норм, передбачених законом, такі доходи:

доходи, що були нараховані платнику податку відповідно до умов трудового або цивільно-правового договору та згодом перераховані на його пенсійний вклад або на його рахунок учасника фонду банківського управління, відкритий відповідно до закону, як під час їх нарахування, так і під час їх перерахування на такий вклад або такий рахунок;

кошти, що нараховуються та вносяться особою, яка не є платником податку, або її працедавцем (третьою особою) на користь платника податку на пенсійний вклад або рахунок учасника фонду банківського управління такого платника податку;

кошти, перераховані фізичною особою до власного пенсійного вкладу чи на власний рахунок у фонді банківського управління або до пенсійного вкладу чи на рахунок у фонді банківського управління членів сім'ї такої фізичної особи першого ступеня споріднення;

доходи, нараховані платнику податку за договором пенсійного вкладу або за договором довірчого управління, укладеного з уповноваженим банком відповідно до закону.

У період, визначений Законом України "Про проведення експерименту в житловому будівництві на базі холдингової компанії "Київміськбуд", до складу витрат платника податку включаються суми коштів, внесені платниками податку на рахунки учасників фондів банківського управління або за договорами пенсійних вкладів у розмірі, що не перевищує 10 відсотків доходу такого платника податку за звітний період.

5. Якщо норми інших законів містять посилання на неоподатковуваний мінімум доходів громадян, то для цілей їх застосування використовується сума в розмірі 17 гривень, крім норм адміністративного та кримінального законодавства в частині кваліфікації злочинів або правопорушень, для яких сума неоподатковуваного мінімуму встановлюється на рівні податкової соціальної пільги, визначеної підпунктом 169.1.1 пункту 169.1 статті 169 розділу IV цього Кодексу для відповідного року.

Підрозділ 2. Особливості справляння податку на додану вартість

1. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, сума податку на додану вартість, що повинна сплачуватися до бюджету переробними підприємствами усіх форм власності за реалізовані ними молоко, молочну сировину та молочні продукти, м'ясо та м'ясопродукти, іншу продукцію переробки тварин, закуплених у живій вазі (шкури, субпродукти, м'ясо-кісткове борошно), у повному обсязі спрямовується до спеціального фонду державного бюджету.

Порядок нарахування, виплати і використання зазначених коштів визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Тимчасово, до 1 січня 2019 року, звільняються від сплати податку на додану вартість операції з:

а) постачання техніки, обладнання, устаткування, визначених статтею 7 Закону України "Про альтернативні види палива", на території України;

б) імпорту за кодами УКТ ЗЕД, визначеними статтею 7 Закону України "Про альтернативні види палива", техніки, обладнання, устаткування, що використовуються для реконструкції існуючих і будівництва нових підприємств з виробництва біопалива і для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів з метою споживання біопалива, якщо такі товари не виробляються та не мають аналогів в Україні, а також технічних та транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин, що працюють на біопаливі, якщо такі товари не виробляються в Україні.

Порядок ввезення зазначених техніки, обладнання, устаткування, технічних та транспортних засобів визначається Кабінетом Міністрів України.

У разі порушення вимог щодо цільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану вартість, що мала бути сплачена в день ввезення таких товарів, а також сплатити пеню, нараховану на таку суму податку, виходячи з 120 відсотків облікової ставки Національного банку України, що діяла на день збільшення податкового зобов'язання, та за період із дня ввезення таких товарів до дня збільшення податкових зобов'язань.

3. Протягом дії міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше

1 січня 2015 року, звільняються від сплати податку на додану вартість операції з:

а) постачання у митному режимі імпорту товарів, визначених у пункті "я" частини першої статті 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф" (у редакції Закону України від 19 травня 2009 року № 1342–VI), у межах граничних обсягів, встановлених Кабінетом Міністрів України, за умови цільового використання таких товарів у виробництві космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), резидентами – суб'єктами космічної діяльності, які отримали ліцензію на право здійснення такої діяльності та беруть участь у реалізації таких міжнародних договорів. Перелік таких резидентів – суб'єктів космічної діяльності встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику в галузі космічної діяльності.

У разі порушення цільового використання товарів або перевищення граничних обсягів їх імпорту, встановлених Кабінетом Міністрів України, відповідний суб'єкт космічної діяльності, який фактично скористався правом на податкову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткування, і до нього застосовуються штрафні (фінансові) санкції відповідно до вимог чинного законодавства;

б) постачання на митній території України результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, які виконуються платниками податку за рахунок кредитних коштів, залучених під гарантії Кабінету Міністрів України для фінансування ратифікованого Верховною Радою України Договору між Україною та Федеративною Республікою Бразилія про довгострокове співробітництво щодо використання ракетно-носія "Циклон-4" на пусковому центрі Алкантара, на користь резидентів – суб'єктів космічної діяльності, які отримали ліцензію на право її здійснення та беруть участь у реалізації цього Договору. З метою застосування цієї пільги Кабінет Міністрів України встановлює порядок ведення реєстру зазначених науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт.

У разі порушення умов звільнення від оподаткування результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, а саме при їх поставці для цілей, не передбачених зазначеним Договором, платник податку, що фактично скористався правом на податкову пільгу, вважається таким, що умисно ухиляється від оподаткування, і до нього застосовуються штрафні (фінансові) санкції відповідно до вимог закону.

4. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, суб'єкти літакобудування, що підпадають під дію норм статті 2 Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості", звільняються від сплати податку на додану вартість по операціях з:

ввезення (пересилання) на митну територію України під митним режимом імпорту (реімпорту) товарів, крім підакцизних, що використовуються для потреб літакобудівної промисловості, якщо такі товари є звільненими від оподаткування ввізним митом згідно із пунктом "р" частини першої статті 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф";

постачання на митній території України результатів науково-дослідних і дослідницько-конструкторських робіт, які виконуються для потреб літакобудівної промисловості.

У разі порушення вимог, встановлених цим підрозділом, до платників податку – суб'єктів літакобудування застосовуються норми розділу II цього Кодексу.

5. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з виконання робіт та постачання послуг суб'єктами підприємницької діяльності – резидентами України, які одночасно здійснюють видавничу діяльність, діяльність з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону. При цьому дохід такого суб'єкта підприємницької діяльності, отриманий від видавничої діяльності, діяльності з виготовлення, розповсюдження книжкової продукції та виробництва паперу і картону, має становити не менше 100 відсотків від загальної суми його доходу за перший звітний (податковий) період з часу створення такого суб'єкта підприємницької діяльності або не менше 50 відсотків від загальної суми його доходу за попередній звітний (податковий) рік.

6. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з виконання робіт та постачання послуг у видавничій діяльності, діяльності з виготовлення та розповсюдження видавництвами, видавничими організаціями, підприємствами поліграфії, розповсюджувачами книжкової продукції, виробленої в Україні, операції з виробництва та/або постачання паперу і картону, вироблених в Україні для виготовлення книжкової продукції, учнівських зошитів, підручників та навчальних посібників українського виробництва, а також операції з постачання книжкової продукції, виробленої в Україні, крім реклами, послуг з розміщення матеріалів рекламного та еротичного характеру і видань рекламного та еротичного характеру.

7. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з імпорту товарів, визначених пунктом "о" частини першої статті 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф", а також операції з постачання цих товарів переробникам, видавництвам і підприємствам поліграфії на території України.

У разі нецільового використання зазначених товарів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання за наслідками податкового періоду, на який припадає таке порушення, на суму податку на додану

вартість, що мала бути сплачена в момент імпорту таких товарів, а також сплатити пеню відповідно до закону.

8. На період до 1 січня 2015 року за нульовою ставкою оподатковується податком на додану вартість постачання товарів (крім підакцизних товарів) та послуг (крім послуг, що надаються під час проведення лотерей і розважальних ігор та послуг з постачання підакцизних товарів, отриманих у межах договорів комісії (консигнації), поруки, доручення, довірчого управління, інших цивільно-правових договорів, що уповноважують такого платника податку (далі – комісіонера) здійснювати постачання товарів від імені та за дорученням іншої особи (далі – комітента) без передання права власності на такі товари), що безпосередньо виготовляються підприємствами та організаціями громадських організацій інвалідів, які засновані громадськими організаціями інвалідів і є їх власністю, де кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить протягом попереднього звітного періоду не менше 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу, і за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менше 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці, що відносяться до складу витрат виробництва.

Безпосереднім вважається виготовлення товарів/послуг, внаслідок якого сума витрат, понесених на переробку (обробку, інші види перетворення) сировини, комплектуючих, складових частин, інших покупних товарів, які використовуються у виготовленні таких товарів, становить не менше 8 відсотків продажної ціни таких виготовлених товарів.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності реєстрації у відповідному органі державної податкової служби, яка здійснюється на підставі подання позитивного рішення міжвідомчої Комісії з питань діяльності підприємств та організацій громадських організацій інвалідів та відповідної заяви платника податку про бажання отримати таку пільгу відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

При порушенні вимог цього пункту платником податку податковий орган скасовує його реєстрацію як особи, що має право на податкову пільгу, а податкові зобов'язання такого платника податку перераховуються з податкового періоду, за наслідками якого були виявлені такі порушення, відповідно до загальних правил оподаткування, встановлених цим Кодексом, та з одночасним застосуванням відповідних фінансових санкцій.

Податкова звітність таких підприємств та організацій надається у порядку, встановленому законодавством.

9. До 1 вересня 2012 року податок на додану вартість не справляється під час увезення на митну територію України предметів під митним режимом

імпорту (реімпорту), які звільняються від оподаткування ввізним митом згідно з нормами пункту "щ²" статті 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф".

При порушенні цільового використання таких предметів або при їх відчуженні на митній території України за будь-яку компенсацію до платників податків застосовуються штрафні (фінансові) санкції відповідно до вимог закону.

10. Встановити, що за податковими зобов'язаннями з податку на додану вартість, що виникли: з 1 січня 2011 року до 31 грудня 2013 року включно ставка податку становить 20 відсотків; з 1 січня 2014 року – 17 відсотків.

11. Реєстрація податкових накладних платниками податку на додану вартість – продавцями в Єдиному реєстрі податкових накладних запроваджується для платників цього податку, у яких сума податку на додану вартість в одній податковій накладній становить:

понад 1 мільйон гривень – з 1 січня 2011 року;

понад 500 тисяч гривень – з 1 квітня 2011 року;

понад 100 тисяч гривень – з 1 липня 2011 року;

понад 10 тисяч гривень – з 1 січня 2012 року.

Податкова накладна, в якій сума податку на додану вартість не перевищує 10 тисяч гривень, не підлягає включенню до Єдиного реєстру податкових накладних.

До платників податку, для яких на дату виписки накладної цим підрозділом не запроваджено обов'язковість реєстрації податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних, не застосовуються норми абзаців восьмого і дев'ятого пункту 201.10 статті 201 цього Кодексу.

12. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання національних фільмів, визначених Законом України "Про кінематографію", виробниками, демонстраторами та розповсюджувачами національних фільмів, а також постачання робіт та послуг з виробництва, у тому числі тиражування, національних фільмів та іноземних фільмів, дубльованих, озвучених, субтитрованих державною мовою на території України, а також постачання робіт та послуг з дублювання, озвучення та/або субтитрування державною мовою іноземних фільмів на території України.

13. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з постачання послуг з демонстрування, розповсюдження та/або публічного сповіщення національних фільмів та

іноземних фільмів, дубльованих, озвучених та/або субтитрованих державною мовою на території України, демонстраторами, розповсюджувачами та/або організаціями мовлення (публічними сповіщувачами).

14. При від'ємному значенні сум податку на додану вартість, обрахованого в порядку, передбаченому в пункті 200.1 статті 200 цього Кодексу, по підприємствах суднобудування і літакобудування відшкодування з бюджету здійснюється у податковому періоді, наступному за звітним періодом, у якому виникло від'ємне сальдо податку в порядку і строки, передбачені статтею 200 цього Кодексу.

15. Тимчасово, до 1 січня 2014 року, операції з постачання відходів і брухту чорних і кольорових металів, зернових культур товарних позицій 1001–1008 (крім товарної позиції 1006 та товарної підкатегорії 1008 10 00 00), технічних культур товарних позицій 1205 і 1206, крім їх першого постачання сільськогосподарськими підприємствами – виробниками зазначених товарів, деревини товарних позицій 4401, 4403, 4404 згідно з УКТ ЗЕД, у тому числі операції з імпорту таких товарів, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

У разі вивезення в митному режимі експорту таких товарів нульова ставка не застосовується, крім експорту операцій з постачання зернових культур товарних позицій 1001–1008 та технічних культур товарних позицій 1205 і 1206, щодо яких нульова ставка застосовується до 1 липня 2011 року.

16. У період з 1 січня 2012 року до 31 грудня 2013 року включно операції з постачання необроблених шкур та чиненої шкіри без подальшої обробки (товарні позиції 4101–4103, 4301), у тому числі операції з імпорту таких товарів, звільняються від оподаткування податком на додану вартість.

У разі вивезення в митному режимі експорту таких товарів нульова ставка не застосовується.

17. Виключено.

18. Особи, які перейшли на загальну систему оподаткування із спрощеної системи оподаткування і не були зареєстровані платниками податку на додану вартість, підлягають обов'язковій реєстрації платниками податку на додану вартість з урахуванням вимог пункту 181.1 статті 181 цього Кодексу. Обсяг оподатковуваних операцій визначається починаючи з періоду переходу на загальну систему оподаткування.

Підрозділ 3. Особливості оподаткування підприємств
суднобудівної промисловості у разі ввезення на митну територію України
устаткування, обладнання та комплектуючих,
що не виробляються в Україні

Особливості порядку справляння податку на додану вартість підприємствами суднобудівної промисловості у разі ввезення на митну

територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, такі.

1. Платники податку підприємства суднобудівної промисловості (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) у разі ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні та ввозяться вітчизняними підприємствами для використання у господарській діяльності, у митному режимі імпорту за умови оформлення митної декларації (за винятком тимчасової, неповної, періодичної чи попередньої декларації) можуть за власним бажанням видавати митному органу (а митний орган зобов'язаний прийняти) податковий вексель на суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, визначеного у митній декларації, що підлягає сплаті, із строком погашення на 720-й календарний день з дати його видачі митному органу.

Особи, що не відповідають хоча б одній із вимог цього підрозділу, сплачують податок у разі ввезення товарів на митну територію України в установленому порядку без видачі податкового векселя.

Податковий вексель є податковим звітним документом і підлягає обліку та зберіганню за правилами і в строки, що встановлені для первинних бухгалтерських документів.

Перелік устаткування, обладнання та комплектуючих, що не виробляються в Україні, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

2. Податковий вексель може бути виданий митному органу за власним бажанням платника податку (векселедавця) та з урахуванням обмежень щодо видачі векселя, встановлених цим підрозділом.

Митний орган зобов'язаний прийняти податковий вексель.

Векселедержателем є орган державної податкової служби за місцем реєстрації векселедавця як платника податку.

3. Податковий вексель може бути виданий лише особою, яка відповідає всім нижчезазначеним вимогам:

є платником податку на додану вартість відповідно до вимог розділу V цього Кодексу;

зареєстрована як платник податку на додану вартість відповідно до розділу V цього Кодексу та внесена до реєстру платників податку на додану вартість більш як за 12 календарних місяців до місяця, у якому здійснюється ввезення на митну територію України (крім операцій з давальницькою сировиною та операцій із ремонту, в тому числі гарантійного);

має індивідуальний податковий номер, присвоєний як платнику податку на додану вартість.

Податковий вексель не може бути виданий у разі:

ввезення на митну територію України підакцизних товарів і товарів, що належать до товарних груп 1–24 УКТ ЗЕД;

ввезення на митну територію України будь-яких товарів особами, що були зареєстровані як платники податку на додану вартість менше ніж за 12 календарних місяців до місяця, у якому здійснюється таке ввезення на митну територію України, або особами, що є суб'єктами оподаткування, які звільнені від сплати податку на додану вартість за рішенням суду;

митного оформлення українським виконавцем залишку непереробленої сировини або частини готової продукції, які отримані як плата від іноземного замовника за постачання послуг із переробки давальницької сировини на митній території України.

4. Податковий вексель видається на суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, нарахованого за митною декларацією (за винятком тимчасової, неповної, періодичної чи попередньої декларації).

Сума податкового зобов'язання з податку на додану вартість за однією митною декларацією не може бути частково оплачена векселем, а частково – коштами. Вексель видається на повну суму податкового зобов'язання окремо за кожною митною декларацією.

Датою видачі векселя є дата подання митної декларації для митного оформлення, що є датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України.

5. Податковий вексель складається у трьох примірниках із зазначенням суми податку в національній валюті виключно на вексельному бланку, що купується у банку, з урахуванням таких особливостей:

перший примірник податкового векселя – це оригінал вексельного бланка, придбаного платником в установі банку;

другий і третій примірники податкового векселя – ксерокопії оригіналу вексельного бланка (неоформленого першого примірника), які мають однаковий із першим примірником номер вексельного бланка;

усі необхідні записи в кожному примірнику податкового векселя (у тому числі про забезпечення його шляхом авалю) виконуються окремо, ксерокопіюванню не підлягають, повинні бути тотожними (крім порядкового номера примірника).

У митному органі, який здійснює митне оформлення ввезених на митну територію України товарів, залишається другий примірник векселя. Перший примірник векселя надсилається (передається) цим митним органом не пізніше ніж на третій день від дати надання векселя органу державної податкової служби, в якому особа зареєстрована як платник податку на додану вартість.

Третій примірник векселя залишається у платника податку, який його видав.

6. Податковий вексель підлягає обов'язковому підтвердженню банком шляхом авалю.

Банк зобов'язаний самостійно оплатити податковий вексель у разі його непогашення платником у визначений строк незалежно від того, з яких причин вексель не погашено.

У разі неоплати банком-авалістом непогашеного платником податкового векселя сума податку, зазначена у податковому векселі, стягується з банка-аваліста в порядку, встановленому щодо стягнення податкового боргу.

Перелік банків, якими допущено випадки неоплати податкових векселів, формується центральним органом державної податкової служби та оприлюднюється в порядку, встановленому для оприлюднення даних із Реєстру платників податку, а також надається центральному митному органу та органам, відповідальним за регулювання банківської діяльності (видача ліцензій, дозволів тощо). Митний орган не приймає податкових векселів, авальованих банками, включених до цього переліку.

У разі несвоєчасного погашення податкового векселя незалежно від того, ким погашено податковий вексель – платником податку, який його видав, чи банком-авалістом, до платника податку, який видав податковий вексель, чи банка-аваліста застосовуються штрафні санкції у розмірі 1 відсотка суми податку на додану вартість, зазначеної у податковому векселі, за кожен день порушення строку, включаючи день погашення, але не більш як 50 відсотків суми векселя.

7. Строк погашення векселя настає не пізніше 720-го календарного дня з дня надання такого векселя митному органу, включаючи день його видачі.

Погашення податкового векселя здійснюється шляхом перерахування коштів до бюджету.

Кабінет Міністрів України може визначити більш тривалі строки погашення податкового векселя для окремих товарів.

Обов'язки з погашення податкового векселя не можуть передаватися іншим особам, крім банка-аваліста; податковий вексель не підлягає індосаменту; проценти або інші види плати за користування податковим векселем не нараховуються.

8. Сума податку на додану вартість, зазначена у виданому податковому векселі, відображається окремим рядком у податковій декларації за звітний період, у якому відбулося погашення податкового векселя.

9. Сума податку на додану вартість, зазначена в податковому векселі, в повному обсязі або частково не включається до податкового кредиту

платника податку на додану вартість, якщо діють обмеження, встановлені цією статтею, в тому числі у разі, якщо:

ввезений на митну територію України товар використовується для виготовлення товарів, надання послуг, які не є об'єктом оподаткування або які звільнено від оподаткування;

ввезений на митну територію України товар не використовується у господарській діяльності платника податку.

10. За умови дотримання вимог щодо формування сум податку на додану вартість, які відносяться до податкового кредиту, платник податку має право віднести до податкового кредиту звітного (податкового) періоду суму податку на додану вартість за погашеними у такому звітному (податковому) періоді податковими векселями.

11. До податкової декларації платник податку на додану вартість додає перелік та копії податкових векселів, виданих і погашених протягом звітного (податкового) періоду, за який подається декларація.

12. Облік податкових векселів здійснюється митними органами та органами державної податкової служби.

Облік податкових векселів митними органами ведеться в порядку, встановленому центральним митним органом.

Облік податкових векселів органами державної податкової служби за місцезнаходженням платника податку, яким видано податковий вексель, ведеться в порядку, встановленому центральним органом державної податкової служби.

Контроль за погашенням податкових векселів здійснюють органи державної податкової служби на підставі даних, отриманих від митних органів, податкових декларацій та платіжних документів, що підтверджують сплату сум податку за погашеними векселями.

Підрозділ 4. Особливості справляння податку на прибуток підприємств

1. Розділ III цього Кодексу застосовується під час розрахунків з бюджетом починаючи з доходів і витрат, що отримані і проведені з 1 квітня 2011 року, якщо інше не встановлено цим підрозділом.

Методика бухгалтерського обліку тимчасових та постійних податкових різниць затверджується у порядку, передбаченому Законом України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні", публікується до 1 квітня 2011 року та набуває чинності з 1 січня 2012 року. Суб'єкти господарювання – платники податку на прибуток подають фінансову звітність з урахуванням податкових різниць починаючи зі звітних періодів 2012 року.

2. З дати набрання чинності розділом III цього Кодексу платники податку на прибуток підприємств складають наростаючим підсумком та подають декларацію з податку на прибуток за такі звітні податкові періоди: другий квартал, другий і третій квартали та другий – четвертий квартали 2011 року.

3. Пункт 150.1 статті 150 Кодексу застосовується у 2011 році з урахуванням такого:

якщо результатом розрахунку об'єкта оподаткування платника податку з числа резидентів за підсумками першого кварталу 2011 року є від'ємне значення, то сума такого від'ємного значення підлягає включенню до витрат другого календарного кварталу 2011 року.

Розрахунок об'єкта оподаткування за наслідками другого, другого і третього кварталів, другого – четвертого кварталів 2011 року здійснюється з урахуванням від'ємного значення, отриманого платником податку за перший квартал 2011 року, у складі витрат таких податкових періодів наростаючим підсумком до повного погашення такого від'ємного значення.

4. Операції з цінними паперами та деривативами, що придбані до набрання чинності розділом III цього Кодексу, відображаються в обліку при визначенні податку на прибуток підприємств за правилами, що діяли на момент придбання таких цінних паперів.

5. Норми пункту 159.1 статті 159 цього Кодексу не поширюються на заборгованість, що виникла у зв'язку із затримкою в оплаті товарів, виконаних робіт, наданих послуг, якщо заходи щодо стягнення таких боргів здійснювалися до набрання чинності розділом III цього Кодексу. З метою оподаткування відображення в обліку продавця та покупця такої заборгованості здійснюється до повного погашення чи визнання такої заборгованості безнадійною у такому порядку:

порядок урегулювання сумнівної заборгованості, щодо якої заходи із стягнення розпочато до набрання чинності розділом III цього Кодексу.

Платник податку – продавець зобов'язаний збільшити дохід відповідного податкового періоду на суму заборгованості (її частини), попередньо віднесеної ним до складу витрат або відшкодованої за рахунок страхового резерву і у разі, якщо протягом такого податкового періоду відбувається будь-яка з таких подій:

а) суд не задовольняє позову (заяви) продавця або задовольняє його частково чи не приймає позову (заяви) до провадження (розгляду) або задовольняє позов (заяву) покупця про визнання недійсними вимог щодо погашення цієї заборгованості або її частини;

б) сторони договору досягають згоди щодо продовження строків погашення заборгованості чи списання всієї суми заборгованості або її частини (крім випадків укладення мирової угоди в межах процедур

відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, визначених законом);

в) продавець, який не отримав відповіді на претензію протягом строків, визначених законом, або отримав від покупця відповідь про визнання наданої претензії, але не отримує оплати (інших видів компенсацій у рахунок погашення заборгованості) протягом визначених у такій претензії строків та при цьому протягом наступних 90 днів не звертається до суду (господарського суду) із заявою про стягнення заборгованості або про порушення справи про його банкрутство чи стягнення заставленого ним майна.

На суму додаткового податкового зобов'язання, розрахованого внаслідок такого збільшення, нараховується пеня у розмірах, визначених законом для несвоєчасного погашення податкового зобов'язання. Зазначена пеня розраховується за строк з першого дня податкового періоду, наступного за періодом, протягом якого відбулося збільшення витрат, до останнього дня податкового періоду, на який припадає збільшення доходу, та сплачується незалежно від значення податкового зобов'язання платника податку за відповідний звітний період. Пеня не нараховується на заборгованість (її частину), списану або розстрочену внаслідок укладення мирової угоди відповідно до законодавства з питань банкрутства починаючи з дати укладення такої мирової угоди.

Якщо в майбутньому (з урахуванням строку позовної давності) такий продавець звертається до суду, то він має право збільшити витрати на суму оскаржуваної заборгованості;

у разі якщо платник податку оскаржує рішення суду в порядку, встановленому законом, збільшення доходу, передбачене цим пунктом, не відбувається до моменту прийняття остаточного рішення відповідним судом;

платник податку – покупець зобов'язаний збільшити доходи на суму непогашеної заборгованості (її частини), визнаної у порядку досудового врегулювання спорів або судом чи за виконавчим написом нотаріуса, у податковому періоді, на який припадає перша з подій:

а) або 90-й календарний день з дня граничного строку погашення такої заборгованості (її частини), передбаченого договором, або визнаної претензією;

б) або 30-й календарний день від дня ухвалення рішення судом про визнання (стягнення) такої заборгованості (її частини) або вчинення нотаріусом виконавчого напису.

Строки, визначені абзацом "а" цього пункту, поширюються також на випадки, коли покупець не надав відповіді на претензію, надіслану продавцем, у строки, визначені законом.

Строки, визначені абзацом "б" цього пункту, застосовуються незалежно від того, розпочав державний виконавець або особа, прирівняна до нього згідно із законом, заходи з примусового стягнення боргу чи ні.

Зазначене в цьому підпункті збільшення доходу покупця не здійснюється стосовно заборгованості (її частини), яка погашається таким покупцем до настання строків, визначених абзацами "а" чи "б" цього підпункту.

Якщо у наступних податкових періодах покупець погашає суму визнаної заборгованості або її частину (самостійно чи за процедурою примусового стягнення), такий покупець збільшує витрати на суму такої заборгованості (її частини) за наслідками податкового періоду, на який припадає таке погашення.

Заборгованість, попередньо віднесена до складу витрат або відшкодована за рахунок страхового резерву, яка визнається безнадійною внаслідок недостатності активів покупця, визнаного банкрутом у встановленому порядку або внаслідок її списання згідно з умовами мирової угоди, укладеної відповідно до законодавства з питань банкрутства, не змінює податкових зобов'язань як покупця, так і продавця у зв'язку з таким визнанням.

6. Для визначення переліку об'єктів основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів за групами відповідно до пункту 145.1 статті 145 цього Кодексу з метою нарахування амортизації з дати набрання чинності розділом III цього Кодексу застосовуються дані інвентаризації, проведеної за станом на 1 квітня 2011 року.

Вартість, яка амортизується, по кожному об'єкту основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів визначається як первісна (переоцінена) з урахуванням капіталізованих витрат на модернізацію, модифікацію, добудову, дообладнання, реконструкції тощо, а також суми накопиченої амортизації за даними бухгалтерського обліку на дату набрання чинності розділом III цього Кодексу.

Норми цього підпункту поширюються також на платників податку у разі їх переходу із спрощеної системи оподаткування на загальну.

До переоціненої вартості основних засобів не включається сума дооцінки основних засобів, що проведена після 1 січня 2010 року.

Якщо загальна вартість усіх груп основних засобів за даними бухгалтерського обліку менша, ніж загальна вартість усіх груп основних фондів за даними податкового обліку на дату набрання чинності розділом III цього Кодексу, то тимчасова податкова різниця, яка виникає в результаті такого порівняння, амортизується як окремий об'єкт із застосуванням прямолінійного методу протягом трьох років.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, інших необоротних та нематеріальних активів для нарахування амортизації з дати набрання чинності розділом III цього Кодексу визначається платником податку самостійно з урахуванням дати введення їх в експлуатацію, але не менше мінімально допустимих строків корисного використання, визначених пунктом 145.1 статті 145 цього Кодексу.

Первісна вартість основних засобів не збільшується на вартість придбання або поліпшення після дати набрання чинності розділом III цього Кодексу в частині витрат, віднесених на збільшення балансової вартості об'єктів до такої дати.

7. Дохід не визначається щодо товарів (результатів робіт, послуг), відвантажених (наданих) після дати набрання чинності розділом III цього Кодексу в частині вартості таких товарів (результатів робіт, послуг), оплаченої у вигляді авансів (передоплати) до такої дати, у тому числі в період перебування на спрощеній системі оподаткування.

Витрати не визначаються щодо товарів (результатів робіт, послуг), отриманих (наданих) після дати набрання чинності розділом III цього Кодексу, у частині вартості таких товарів (робіт, послуг), оплаченої у вигляді авансів (передоплати) до такої дати, у разі якщо такі аванси були враховані платником податку у складі валових витрат на дату їх оплати, а також у період перебування на спрощеній системі оподаткування.

Для платників податку на прибуток, що перейшли із спрощеної системи оподаткування на загальну, одночасно з визнанням доходів від продажу товарів (виконання робіт, надання послуг) на загальній системі оподаткування до складу витрат включається собівартість таких товарів, робіт, послуг, що склалися в період перебування такого платника на спрощеній системі оподаткування, пропорційно сумі визнаних доходів.

Комісійні доходи (витрати) та інші платежі, пов'язані із створенням або придбанням кредитів, вкладів (депозитів), які були включені до об'єкта оподаткування у звітних податкових періодах до набрання чинності розділом III цього Кодексу, не враховуються при визначенні доходів і витрат відповідно до цього Кодексу.

8. За результатами діяльності протягом одного року з дня набрання чинності розділом III цього Кодексу страховики, які отримують доходи від провадження страхової діяльності, крім діяльності з виконання договорів довгострокового страхування життя та пенсійного страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення відповідно до Закону України "Про недержавне пенсійне забезпечення", а також від діяльності, що не пов'язана із страхуванням, обчислюють та сплачують податок на прибуток таким чином:

протягом звітного податкового року страховики щокварталу сплачують податок за ставкою 3 відсотки суми страхових платежів, страхових внесків,

страхових премій, отриманих (нарахованих) страховиками – резидентами протягом звітного періоду за договорами страхування, співстрахування та перестраховування ризиків на території України або за її межами;

за результатами звітного року страховики розраховують розмір податку на прибуток, що обчислюється від оподаткованого прибутку у порядку, встановленому статтею 156 та підпунктом 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 цього Кодексу, але не сплачують його.

9. Відображення в обліку з податку на прибуток підприємств операцій лізингу за договорами оренди житла з викупом, що укладені після набрання чинності розділом III цього Кодексу, але не пізніше 31 грудня 2020 року, здійснюється в такому порядку:

підприємство-орендодавець збільшує суму доходів на суму нарахованого фізичній особі орендного платежу (з урахуванням частини орендного платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди);

підприємство-орендодавець збільшує суму витрат звітного періоду на частину собівартості об'єкта оренди, яка так відноситься до загальної собівартості цього об'єкта, як сума нарахованого у цьому періоді фізичній особі орендного платежу (у частині орендного платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди) до загальної суми орендних платежів (у частині орендних платежів, що надаються в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди), що будуть нараховані за весь період оренди;

передача житла фізичній особі в оренду з викупом не змінює податкових зобов'язань підприємства-орендодавця;

передача житла у власність фізичній особі після закінчення строку дії договору оренди житла з викупом або достроково за умови повної сплати орендних платежів (з урахуванням частини орендного платежу, що надається в рахунок компенсації частини вартості об'єкта оренди) не змінює податкових зобов'язань підприємства-орендодавця.

10. Встановити ставку податку на прибуток підприємств:

з 1 квітня 2011 року по 31 грудня 2011 року включно – 23 відсотки;

з 1 січня 2012 року по 31 грудня 2012 року включно – 21 відсоток;

з 1 січня 2013 року по 31 грудня 2013 року включно – 19 відсотків;

з 1 січня 2014 року – 16 відсотків.

11. До прийняття змін до законодавства про пенсійну реформу (впровадження накопичувальної системи загальнообов'язкового державного

пенсійного страхування) платник податку має право включити до витрат кожного звітного податкового періоду (наростаючим підсумком) суму внесків на обов'язкове страхування життя або здоров'я працівників у випадках, передбачених законодавством, а також внесків, визначених абзацом другим пункту 142.2 статті 142 цього Кодексу, загальний обсяг яких не перевищує 15 відсотків заробітної плати, нарахованої такій найманій особі протягом податкового року, на який припадають такі податкові періоди.

12. Абзац третій пункту 137.9 статті 137 цього Кодексу застосовується до 1 січня 2014 року.

13. Тимчасово, до 1 січня 2014 року, датою збільшення доходів підприємств житлово-комунального господарства від надання житлово-комунальних послуг є дата надходження коштів від споживача на банківський рахунок або в касу платника податку.

При цьому підприємства житлово-комунального господарства у складі собівартості реалізації житлово-комунальних послуг визнають витрати на придбання товарів, робіт, послуг у сумі фактично сплачених за них коштів. Решта витрат визнаються відповідно до норм розділу III цього Кодексу.

Цей пункт не поширюється на платників податку – ліцензіатів з постачання електричної та/або теплової енергії.

14. У 2011 році норматив для основних засобів, визначений у підпункті 14.1.138 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, встановлюється в розмірі 1000 гривень.

15. Тимчасово, до 1 січня 2020 року, звільняються від оподаткування:

прибуток виробників біопалива, отриманий від продажу біопалива;

прибуток підприємств, отриманий ними від діяльності з одночасного виробництва електричної і теплової енергії та/або виробництва теплової енергії з використанням біологічних видів палива;

прибуток виробників техніки, обладнання, устаткування, визначених статтею 7 Закону України "Про альтернативні види палива" для виготовлення та реконструкції технічних і транспортних засобів, у тому числі самохідних сільськогосподарських машин та енергетичних установок, які споживають біологічні види палива, одержаний від продажу зазначеної техніки, обладнання та устаткування, що були вироблені на території України.

16. Тимчасово, до 1 січня 2020 року, звільняється від оподаткування прибуток підприємств, отриманий ними від господарської діяльності з видобування та використання газу (метану) вугільних родовищ, що здійснюється відповідно до Закону України "Про газ (метан) вугільних родовищ".

17. Тимчасово, строком на 10 років, починаючи з 1 січня 2011 року звільняються від оподаткування:

а) прибуток суб'єкта господарської діяльності, отриманий від надання готельних послуг (група 55 КВЕД ДК 009:2005) у готелях категорій "п'ять зірок", "чотири зірки" і "три зірки", у тому числі новозбудованих чи реконструйованих або в яких проведено капітальний ремонт чи реставрація існуючих будівель і споруд;

б) прибуток, отриманий від основної діяльності підприємств легкої промисловості (група 17 – група 19 КВЕД ДК 009:2005), крім підприємств, які виробляють продукцію на давальницькій сировині.

При цьому на перехідний період до 1 січня 2012 року для підприємств легкої промисловості, які на час набрання чинності положеннями цього Кодексу мають укладені договори на виробництво продукції на давальницькій сировині, термін виконання яких закінчується протягом встановленого періоду, дозволяється застосовувати положення зазначеного пункту;

в) прибуток підприємств галузі електроенергетики (клас 40.11 група 40 КВЕД ДК 009:2005) від продажу електричної енергії, виробленої з відновлювальних джерел енергії;

г) прибуток, отриманий від основної діяльності підприємств суднобудівної (клас 35.11 група 35 КВЕД ДК 009:2005) промисловості;

г) прибуток підприємств літакобудівної промисловості, отриманий від основної діяльності (підклас 35.30.0 клас 35.30 група 35.3 розділ 35 КВЕД ДК 009:2005), а також від проведення такими підприємствами науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт (підклас 73.10.2 клас 73.10 група 73.1 розділ 73 КВЕД ДК 009:2005), які виконуються для потреб літакобудівної промисловості;

д) прибуток підприємств машинобудування для агропромислового комплексу (клас 29.31 і 29.32 групи 29.3 розділу 29 КВЕД ДК 009:2005).

18. Тимчасово, до 1 січня 2015 року, звільняється від оподаткування прибуток видавництв, видавничих організацій, підприємств поліграфії, отриманий ними від діяльності з виготовлення на території України книжкової продукції, крім продукції еротичного характеру.

19. Тимчасово, до 1 січня 2016 року, не включаються до доходів суми коштів або вартість майна, отримані суб'єктами кінематографії (виробниками фільмів) та/або суб'єктами мультиплікації (виробники мультиплікаційних фільмів) і спрямовані на виробництво національних фільмів.

20. Протягом строку дії міжнародних договорів України, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше 1 січня 2015 року, податковий період, за який визначаються податкові

зобов'язання з податку на прибуток, дорівнює одному звітному календарному року для резидентів – суб'єктів космічної діяльності, які отримали ліцензію на право її здійснення та беруть участь у виконанні таких договорів (угод).

Якщо зазначені договори визнаються сторонами повністю виконаними до настання 1 січня 2015 року, то останній податковий період (у тому числі для визначення норм амортизаційних відрахувань) розраховується з початку календарного року до закінчення звітного кварталу такого року, на який припадає таке повне виконання договорів.

Платники податку, які підпадають під дію цього пункту і при цьому здійснюють види діяльності інші, ніж космічна, ведуть окремий податковий облік за такими та іншими видами діяльності за загальними правилами та у порядку, визначеному пунктом 152.13 статті 152 цього Кодексу.

21. Підпункти 15–19 цього підрозділу застосовуються з урахуванням такого:

суми коштів, що вивільнені від оподаткування, спрямовуються підприємствами – платниками податку на збільшення обсягів виробництва (надання послуг), переоснащення матеріально-технічної бази, запровадження новітніх технологій, пов'язаних з основною діяльністю такого платника податку, та/або повернення кредитів, використаних на зазначені цілі, і сплату процентів за ними;

з метою оподаткування суми вивільнених від оподаткування коштів визнаються доходами одночасно з визнанням витрат, понесених за рахунок цих коштів, у розмірі таких витрат;

порядок цільового використання вивільнених від оподаткування коштів встановлюється Кабінетом Міністрів України;

у разі порушення вимог щодо цільового використання вивільнених від оподаткування коштів платник податку зобов'язаний збільшити податкові зобов'язання з цього податку за результатами податкового періоду, на який припадає таке порушення, а також сплатити пеню, нараховану відповідно до цього Кодексу.

Підрозділ 5. Особливості застосування ставок акцизного збору та екологічного податку

1. На спиртові дистиляти та спиртні напої, одержані шляхом перегонки виноградного вина або вичавок винограду (коди згідно з УКТ ЗЕД 2208 20 12 00, 2208 20 62 00), застосовуються такі ставки акцизного податку:

20 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту – з дня набрання чинності цим Кодексом до 31 грудня 2011 року;

27 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту – з 1 січня 2012 року до 1 січня 2013 року;

з 1 січня 2013 року застосовується ставка акцизного податку, визначена підпунктом 215.3.1 статті 215 цього Кодексу.

2. За податковими зобов'язаннями з екологічного податку, що виникли:

з 1 січня 2011 року до 31 грудня 2012 року включно ставки податку становлять 50 відсотків від ставок, передбачених статтями 243, 244, 245 і 246 цього Кодексу;

з 1 січня 2013 року до 31 грудня 2013 року включно ставки податку становлять 75 відсотків від ставок, передбачених статтями 243, 244, 245, 246 цього Кодексу;

з 1 січня 2014 року ставки податку становлять 100 відсотків від ставок, передбачених статтями 243, 244, 245 і 246 цього Кодексу.

Підрозділ 6. Особливості справляння земельного податку

1. Протягом дії ратифікованих Верховною Радою України міжнародних договорів (угод) України з питань космічної діяльності щодо створення космічної техніки (включаючи агрегати, системи та їх комплектуючі для космічних комплексів, космічних ракет-носіїв, космічних апаратів та наземних сегментів космічних систем), але не пізніше 1 січня 2015 року, резиденти – суб'єкти космічної діяльності, які отримали ліцензію на право її здійснення та беруть участь у реалізації таких договорів (угод), за земельні ділянки виробничого призначення згідно з переліком, який затверджується Кабінетом Міністрів України, звільняються від сплати земельного податку.

2. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного податку суб'єкти літакобудування, що підпадають під дію норм статті 2 Закону України "Про розвиток літакобудівної промисловості", земельні ділянки яких безпосередньо використовуються для цілей виробництва кінцевої продукції, а саме: літальних апаратів, їх корпусів, двигунів, включаючи місця, призначені для їх зберігання (склади, ангари, місця для відстоювання), посадково-злітні смуги, а також місця, в яких розташовані пункти заправки (дозаправки) моторних літальних апаратів та контролю над польотами.

3. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного податку суб'єкти кінематографії (виробники національних фільмів), перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України, за земельні ділянки, що використовуються для забезпечення виробництва національних фільмів.

4. До 1 січня 2016 року звільняються від сплати земельного податку суб'єкти суднобудівної промисловості, визначені відповідно до статті 1

Закону України "Про заходи щодо державної підтримки суднобудівної промисловості в Україні".

Підрозділ 7. Особливості порядку повернення торгових патентів

1. Торгові патенти, видані згідно з вимогами Закону України "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності", строк дії яких не закінчився на момент набрання чинності цим Кодексом, підлягають поверненню до органів державної податкової служби за місцем їх придбання у тримісячний строк (але не пізніше закінчення строку їх дії).

2. Суб'єкти господарювання несуть відповідальність за дотримання порядку використання торгових патентів, виданих відповідно до Закону України "Про патентування деяких видів підприємницької діяльності", та за дотримання строку сплати за них, передбачену главою 11 розділу II цього Кодексу.

Підрозділ 8. Особливості справляння єдиного податку та фіксованого податку

1. Встановити, що з 1 січня 2011 року до внесення змін до розділу XIV Податкового кодексу України в частині оподаткування суб'єктів малого підприємництва Указ Президента України від 3 липня 1998 року № 727 "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" (з наступними змінами) та абзаци шостий – двадцять восьмий пункту 1 статті 14 розділу IV Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13–92 "Про прибутковий податок з громадян" застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники єдиного податку не є платниками таких податків і зборів, визначених Податковим кодексом України:

а) податок на прибуток підприємств;

б) податок на доходи фізичних осіб (для фізичних осіб – підприємців);

в) податок на додану вартість з операцій з постачання товарів та послуг, місце надання яких розташоване на митній території України, за винятком податку на додану вартість, що сплачується юридичними особами, які обрали ставку оподаткування 6 відсотків;

г) земельний податок, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для ведення підприємницької діяльності;

г) плата за користування надрами;

д) збір за спеціальне використання води;

- е) збір за спеціальне використання лісових ресурсів;
- є) збір за провадження деяких видів підприємницької діяльності;

2) нарахування, обчислення та сплата єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування здійснюються суб'єктами малого підприємництва, які сплачують єдиний податок відповідно до Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727 "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" (з наступними змінами) або фіксований податок відповідно до абзаців шостого – двадцять восьмого пункту 1 статті 14 розділу IV Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13–92 "Про прибутковий податок з громадян", у порядку, визначеному Законом України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування";

3) єдиний податок або фіксований податок сплачується на рахунок відповідного бюджету в розмірі частини єдиного податку або фіксованого податку, що підлягають перерахуванню до цих бюджетів відповідно до норм Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727 "Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва" (з наступними змінами) та Закону України "Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України "Про прибутковий податок з громадян" (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 30–31, ст.195) (крім єдиного податку, який сплачується у січні 2011 року за останній звітний (податковий) період 2010 року). При цьому розподіл коштів єдиного податку або фіксованого податку на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та/або до Пенсійного фонду України Державним казначейством України не здійснюється;

4) зарахування до бюджетів та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування (у тому числі пенсійного страхування) єдиного податку, який сплачується у січні 2011 року за останній звітний (податковий) період 2010 року, здійснюється у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2011 року;

5) повернення сум єдиного податку та фіксованого податку, які були сплачені до 1 січня 2011 року помилково або надміру, а також зарахування сум погашення податкового боргу, що сформувався станом на 31 грудня 2010 року, здійснюються у встановленому порядку з урахуванням цього підрозділу.

Підрозділ 9. Особливості повернення сум податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, збору за забруднення навколишнього природного середовища, а також місцевих податків і зборів

1. Повернення сум податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів, збору за забруднення навколишнього природного середовища, а також місцевих податків і зборів, які були сплачені до 1 січня 2011 року помилково або надміру, зарахування до бюджетів таких податків і зборів, які сплачуються у першому кварталі 2011 року за останній звітний (податковий) період 2010 року, та сум, які сплачуються у рахунок погашення податкового боргу, що сформувався станом на 31 грудня 2010 року, здійснюються у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2011 року.

2. Фізичні особи, які є власниками транспортних засобів, що відповідно до законодавства підлягають технічному огляду один раз на два роки, при проходженні у 2011 році такого технічного огляду або знятті транспортних засобів з обліку зобов'язані пред'являти органам, що здійснюють зняття з обліку або технічний огляд транспортних засобів, квитанції або платіжні доручення про сплату за 2010 рік податку з власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів за ставками, які діяли до 1 січня 2011 року, а фізичні особи, які були звільнені у 2010 році від його сплати, – документ, що дає право на користування такими пільгами. У разі неподання таких документів технічний огляд транспортних засобів та зняття їх з обліку не провадяться.

Підрозділ 10. Інші перехідні положення

1. Встановити, що погашення простроченої заборгованості суб'єкта господарювання перед державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) за кредитом (позикою), залученим державою (Автономною Республікою Крим чи територіальною громадою міста) або під державну (місцеву) гарантію, а також за кредитом з бюджету (включаючи плату за користування такими кредитами (позиками) та пеню) здійснюється у порядку, визначеному главою 9 розділу II цього Кодексу.

2. Збори (плата, внески), не встановлені цим Кодексом як загальнодержавні або місцеві, але встановлені законодавчими актами України як обов'язкові платежі до набрання чинності цим Кодексом, справляються за правилами, встановленими цими законодавчими актами України, до набрання чинності законом про адміністративні послуги та іншими законами, що регулюватимуть справляння відповідних зборів (плати, внесків).

3. Встановити, що в разі якщо законодавчими актами передбачені інші правила справляння податків, зборів, що регулюються цим Кодексом, застосовуються правила цього Кодексу.

4. Встановити, що до 1 січня 2015 року справляється збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства відповідно до Закону України "Про збір на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства".

5. У зв'язку з набранням чинності цим Кодексом штрафні санкції, які можуть бути накладені на платників податків за порушення нормативних актів Кабінету Міністрів України, центрального податкового органу, положень, прямо передбачених цим Кодексом, починають застосовуватися до таких платників податків за наслідками податкового періоду, наступного за податковим періодом, протягом якого такі акти були введені в дію.

6. Не застосовуються фінансові санкції до платників податку на прибуток підприємств та платників податків, що перейшли на загальну систему оподаткування, за порушення податкового законодавства за наслідками діяльності у другому і третьому календарних кварталах 2011 року.

7. Штрафні санкції за порушення податкового законодавства за період з 1 січня по 30 червня 2011 року застосовуються у розмірі не більше 1 гривні за кожне порушення.

8. У випадках, визначених цим Кодексом, до вступу в дію статті 39 цього Кодексу застосовується пункт 1.20 статті 1 Закону України "Про оподаткування прибутку підприємств".

9. Тимчасово, до розробки та впровадження в дію автоматизованої системи "Єдине вікно подання електронної звітності" відповідно до пункту 49.17 статті 49 цього Кодексу, діє Порядок з підготовки і подання податкових документів в електронному вигляді засобами телекомунікаційного зв'язку, затверджений наказом Державної податкової адміністрації України від 10 квітня 2008 року № 233 та зареєстрований у Міністерстві юстиції України 16 квітня 2008 року за № 320/15011.

10. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, Державної податкової адміністрації України та інших центральних органів виконавчої влади, прийняті до набрання чинності цим Кодексом на виконання законів з питань оподаткування, та нормативно-правові акти, які використовуються при застосуванні норм законів про оподаткування (в тому числі акти законодавства СРСР), застосовуються в частині, що не суперечить цьому Кодексу, до прийняття відповідних актів згідно з вимогами цього Кодексу.

Президент України

В.ЯНУКОВИЧ

м. К и ї в
2 грудня 2010 року

№ 2755-VI